

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Retsudvalg

Dato: 6. juni 2013
Enhed: Primær Sundhed
Sagsbeh.: SUMSBPE
Sags nr.: 1301917
Dok nr.: 1198685

Folketingets Retsudvalg har den 26. marts 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 702 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Spørgsmål nr. 702:

"Vil ministeren redegøre for om det er muligt, at politiet kan rekvirere en vagtlæge med henblik på at give en psykisk syg en beroligende indsprøjtning på stedet, hvor den pågældende antastes, i stedet for at politiet skal bruge ressourcer på at køre den pågældende langt til et psykiatrisk hospital?"

Svar:

Det er muligt for politiet at rekvirere vagtlæge til personer, der må antages at have behov for lægehjælp.

Det er en lægefaglig vurdering, hvilken hjælp og behandling den pågældende person skal tilbydes, herunder fx indlæggelse med henblik på udredning og behandling, behandling på stedet, ordination eller indgivelse af medicin og evt. henvisning til egen læge.

Patienters retsstilling er reguleret i sundhedslovens afsnit 3. Her er det i § 15, stk. 1, fastsat, at det ikke er tilladt at indlede eller fortsætte behandling uden patientens informerede samtykke, medmindre andet følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov eller af lovens §§ 17-19. Sidstnævnte bestemmelser omhandler mindreårige patienter (§ 17), patienter, der varigt mangler evnen til at give informeret samtykke (§ 18), samt patienter med øjeblikkeligt behandlingsbehov (§ 19).

Psykiatriloven er en sådan undtagelse til hovedreglen om, at det ikke er tilladt at udøve tvang i sundhedsvæsenet eller andre steder, hvor der udøves sundhedsfaglig behandling.

Tvang defineres i psykiatriloven som anvendelse af foranstaltninger, for hvilke der ikke foreligger et informeret samtykke, jf. kapitel 5 i sundhedsloven.

Det er i psykiatrilovens § 6, stk. 1, fastsat, at såfremt en person, der må antages at være sindssyg, ikke selv søger den fornødne behandling, har de nærmeste pligt til at tilkalde en læge. Hvis de nærmeste ikke tilkalder en læge, påhviler det politiet at gøre dette. På grundlag af sin undersøgelse og de modtagne oplysninger skønner lægen, om indlæggelse på psykiatrisk afdeling er nødvendig. Giver patienten ikke sit informerede samtykke til sådan indlæggelse, afgør lægen, om tvangsindlæggelse er påkrævet. Tvangsindlæggelse skal ske, når betingelserne i § 5 er opfyldt.

Det følger af § 5, at en person kan tvangsindlægges, såfremt personen er sindssyg eller befinder sig i en tilstand, der ganske må ligestilles hermed, og det ville være uforsvarligt ikke at indlægge patienten med henblik på behandling, enten fordi udsigten til helbredelse eller en betydelig og afgørende forbedring af tilstanden ellers vil blive væsentligt forringet, eller den pågældende frembyder en nærliggende og væsentlig fare for sig selv eller andre.

Kriterierne for tvangsbehandling er de samme som for tvangsindlæggelse, jf. psykiatrilovens § 12.

Med venlig hilsen

Astrid Krag / Susanne Beck Petersen